

## Cum pot iubi mai mult? – OSHO

Iubirea își este suficientă sieși. Nu are nevoie de îmbunătățiri. Este perfectă așa cum este; nu este menită în nici într-un fel să fie mai perfectă decât este. Chiar și această dorință arata o neînțelegere a iubirii și a naturii sale. Puteți avea un cerc perfect? Toate cercurile sunt perfecte; dacă nu sunt perfecte, nu sunt cercuri.

Perfecțiunea este intrinsecă pentru un cerc și aceeași lege se aplică și iubirii. Nu puteți iubi mai puțin, nu puteți iubi mai mult-pentru că nu este o cantitate. Este o calitate, care este nemăsurabilă.

Chiar întrebarea demonstrează că nu ai experimentat niciodată iubirea și încerci să-ți ascunzi lipsa de iubire în dorința de a ști "cum pot iubi mai bine". Nimeni care cunoaște iubirea nu poate pune o astfel de întrebare. Iubirea trebuie să fie înțeleasă, nu ca o infatuare biologică-acest lucru este lascivitate. Acest lucru există în toate animalele; nu este nimic special în legătură cu asta; există chiar și în copaci. Este felul naturii de a se reproduce. Nu este nimic spiritual în lascivitate și nimic special uman. Deci primul lucru este să faceți o distincție clară între lascivitate și iubire. Lascivitatea este o pasiune oarbă; iubirea este parfumul unei inimi tăcute, în pace, meditative.

Iubirea nu are nimic de-a face cu biologia sau chimia sau hormonii.

Iubirea este zborul conștiinței voastre către tărâmurii înalte, dincolo de materie și corp.

În momentul în care înțelegeți iubirea că pe ceva transcedental, atunci iubirea nu mai este o întrebare fundamentală. Întrebarea fundamentală este cum să transcenzi corpul, cum să cunoști ceva din interiorul tău care este dincolo-dincolo de ceea ce este măsurabil.

Acesta este sensul cuvântului materie. Vine dintr-o rădăcină sanscrită, matra, care înseamnă măsurare; înseamnă că este ceva ce poate fi măsurat. Cuvântul materie vine din aceeași rădăcină. Întrebarea fundamentală este cum să mergi dincolo de ceea ce este măsurabil și să intri în nemăsurabil. Cu alte cuvinte, cum să treci de materie și să-ți deschizi ochii către o conștiință mai expandată. Și nu există nici o limită pentru conștiința-cu cât devii mai conștient, cu atât mai mult realizezi cât de multe sunt posibile în viitor. Cum ajungi la un vârf, un alt vârf se arată în fața voastră.

Este un pelerinaj etern.

Iubirea este un produs al înălțării conștiinței.

Este exact ca și parfumul unei flori.

Nu-l căutați la rădăcini;nu se afla acolo. Biologia voastră sunt rădăcinile voastre; conștiința voastră sunt florile voastre.

Cum deveniți din ce în ce mai deschiși ca un lotus al conștiinței, veți fi surprinși-vă reantoarceti-de o experiență uimitoare, care nu poate fi numită decât iubire. Sunteți atât de plini de fericire, atât de plini de binecuvântare și fiecare fibră a ființei voastre dansează în extaz! Sunteți exact ca un nor de ploaie care vrea să plouă.În momentul în care debordați de binecuvântare, un dor uimitor crește în voi pentru a-l împărtăși.

Iubirea nu este ceva pe care să o poți lua de la cineva care nu și-a atins binecuvantarea-și aceste este misterul întregii lumi.

Toată lumea dorește să fie iubit și pretinde că iubește.

Nu puteți iubi pentru că nu știți ce este conștiința.

Voi nu știți satyam, shivam, sundram; voi nu știți adevărul, experienta divinului și parfumul frumuseții. Sunteți atât de goi... Nimic nu crește în ființă voastră, nimic nu este verde. Nu există flori în interiorul vostru; primăvara voastră încă nu a apărut.

Iubirea este un produs. Când apare primăvara și începeți dintr-o dată să înfloriți și realizați potențialul parfum, împărtășiți acel parfum, acea grație, împărtășind acea frumusețe înseamnă iubire. Eu nu vreau să vă rănesc dar nu am altă soluție, trebuie să vă spun adevărul: nu știți ce este iubirea.

Nu puteți ști pentru că nu ați pătruns profund în conștiință voastră. Nu v-ați experimentat pe voi înșivă, nu știți nimic despre cine sunteți. În această orbire, în această ignorantă, în această inconștientă, iubirea nu crește. Acest lucru este un deșert în care voi trăiți. În acest întuneric, în acest deșert, nu există nici o posibilitate ca iubirea să înflorească. În primul rând trebuie să fiți plini de lumină și plini de bucurie-atat de plini încât să vă copleșească. Acea energie copleșitoare este iubirea. Atunci iubirea este cunoscută ca cea mai măreață perfecțiune din lume. Nu este niciodată prea puțină și niciodată prea multă.

Chiar propria educație este atât de nevrotică, atât de bolnavă psihologic încât distruge toate posibilitățile creșterii interioare. Sunteți învățați încă de la început să fiți perfecționiști și apoi voi în mod natural vă aplicați ideile perfecționiste în toate lucrurile,

chiar și în iubire. Zilele trecute am descoperit o declarație: un perfecționist este o persoană care îndura multe dureri și oferă și mai multe dureri celor din jur. Și rezultatul este o lume mizerabilă. Toți oamenii încearcă să fie perfecți. Și în momentul în care cineva începe să încerce să fie perfect, el începe să se aștepte ca altcineva să fie perfect. El începe să condamne lumea, să umilească oamenii. Asta au făcut așa zișii sfinți de-a lungul vremurilor. Asta v-au făcut religiile voastre-v-au otrăvit ființă cu ideea perfecțiunii. Pentru că nu puteți fi perfecți, începeți să vă simțiți vinovați, vă pierdeți respectul față de voi înșivă. Și omul care și-a pierdut respectul față de el însuși, și-a pierdut demnitatea de a fi uman.

Mândria voastră a fost distrusă, umanitatea voastră a fost distrusă de un cuvânt frumos: perfecțiunea. Omul nu poate fi perfect. Da, există ceva ce omul poate experimenta, dar este dincolo de concepția obișnuită a omului. Dacă omul experimentează deasemenea divinul, el nu poate cunoaște perfecțiunea. Perfecțiunea nu este ca o disciplină; nu este ceva ce puteți practica. Nu este ceva ce trebuie repetat. Dar acest lucru este predat fiecăruia și rezultatul este o lume de ipocriți care știu foarte bine că sunt goi în interior dar ei continuă să pretindă tot felul de calități care nu sunt decât cuvinte goale.

Când spuneți cuiva "te iubesc", v-ați gândit vreodată ce înseamnă? Este doar o infatuare biologică între două sexe?

Atunci odată ce v-ați satisfăcut apetitul animalic, toată așa-zisa iubire va dispărea. Nu era decât o foame și v-ați împlinit foamea și ați terminat. Aceasi femeie care era cea mai frumoasă din lume, același bărbat care arata că Alexandru cel mare începeti să vă gândiți cum să scăpați de el. Va fi foarte înălțător să înțelegeți această scrisoare scrisă de Paddy către preaiubita sa Maureen: "Draga mea Maureen, de dragul tău aș urca cel mai înalt munte și aș înota în cea mai adâncă mare. Aș îndura orice dificultate pentru a petrece un moment langa tine. Iubitul tău, Paddy.

Post scriptum: Voi veni să te văd vineri seara dacă nu plouă."

În momentul în care spui cuiva "te iubesc", voi nu știți ce spuneți. Nu știți că nu este decât lascivitate, ascunsă după un cuvânt frumos, iubirea. Va dispărea. Este foarte momentan. Iubirea este ceva etern. Este experimentarea lui Buddha, nu a oamenilor inconștienți de care lumea este plină.

Doar câțiva oameni au cunoscut ce este iubirea și acești aceiași oameni sunt cei mai treziți, cei mai iluminați, cele mai înalte vârfuri ale conștiinței umane. Dacă vreți să cunoașteți cu adevărat iubirea, uitați iubirea și amintiți-vă de meditație. Dacă doriți să aduceți trandafiri în grădina voastră, uitați de trandafiri și aveți grijă de tufișuri. Îngrijiți-i, stropiți-i cu apă, aveți grijă să aibă cantitatea potrivită de soare, apă. Dacă totul este îngrijit cum trebuie, în tonul potrivit, trandafirii sunt destinați să apară. Nu îi puteți aduce mai devreme, nu îi puteți forța să se deschidă mai devreme. Și nu-i puteți cere unui trandafir să fie mai perfect. Ați văzut vreodată un trandafir care să nu fie perfect? Ce vreți mai mult decât atât? Fiecare trandafir în unicitatea sa este perfect. Dansând în vânt, în ploaie, în soare...nu puteți vedea frumusețea imensă, fericirea absolută: un trandafir obișnuit radiază splendoarea ascunsă a existenței. Iubirea este trandafirul din ființa voastră. Dar pregătiți-vă ființa, concediați-vă întinericul și inconștiența. Deveniți din ce în ce mai alerti și conștienți și iubirea va veni în acordul propriu, în timpul propriu. Nu trebuie să vă îngrijorați pentru acest lucru. Și oricând vine este întotdeauna perfect. Iubirea este o experiență spirituală care nu are nici o legătură cu sexele și nici cu corpurile, ci are legătură cu ființa interioară.

Dar voi nici măcar nu ați intrat în propriul templu. Voi nu știți deloc cine sunteți și încercați să aflați cum să iubiți mai bine. În primul rând fiți voi înșivă; în primul rând cunoașteți-vă pe voi și iubirea va veni ca o recompensă. Este o recompensă de dincolo. Va adumbrește că soarele pe flori... va umple ființa. Și continuă să vă adumbrească și aduce un dor enorm de a împărtăși. În limbajul uman acea împărtășire poate fi descrisă doar prin cuvântul iubire. Nu spune prea mult, dar indica direcția corectă. Iubirea este umbră conștiinței. Fiți mai conștienți și iubirea va veni la voi. Este un oaspete care vine, care vine inevitabil la cei care sunt pregătiți pentru a o primi. Dar voi nu sunteți măcar pregătiți să o recunoașteți. Dacă iubirea apare la usa voastră, nu o veți recunoaște. Dacă iubirea va bate la ușă, s-ar putea să găsiți o mie și una de scuze; poate gândiți că este un vant puternic, sau o altă scuză; nu ați deschide ușa. Și chiar dacă ați deschide ușa, nu ați recunoaște iubirea pentru că nu ați mai văzut niciodată iubire; cum ați putea-o recunoaște? Nu puteți recunoaște decât ceea ce cunoașteți. Când iubirea vine pentru prima dată și va umple ființa, sunteți pur și simplu copleșiți și intrigați. Nu știți ce se întâmplă. Știți că inima vă dansează, știți că sunteți înconjurați de muzică celestă,

cunoașteți parfumuri pe care nu le-ați mai cunoscut până acum. Dar durează ceva timp pentru a pune cap la cap aceste experiențe și pentru a vă aminti că poate așa se simte iubirea. Încet încet, se înfiripă în ființă. Doar misticii cunosc iubirea. În afară misticilor, nu există nici o altă categorie de ființe umane care să fi experimentat vreodată iubirea. Misticii au monopolul asupra iubirii. Dacă doriți să cunoașteți iubirea, va trebui să intrați în lumea misticilor. Iisus a spus "Dumnezeu este iubire". El a făcut parte dintr-o școală a misterelor, eseniana, o școală antică a misterelor. Dar probabil că nu a absolvit școala misterelor, pentru că ceea ce spune el nu este corect. Dumnezeu nu este iubire, iubirea este Dumnezeu - și diferența este enormă; nu este doar o schimbare de cuvinte. În momentul în care spui Dumnezeu este iubire, spui pur și simplu că iubirea nu este decât un atribut al lui Dumnezeu. El este deasemenea și înțelepciune, compasiune, iertare, poate fi un milion de lucruri în afară de iubire; iubirea nu este decât unul dintre toate atributele lui Dumnezeu. Și de fapt, chiar să o faci un mic atribut al lui Dumnezeu este foarte irațional și illogic, pentru că dacă Dumnezeu este iubire, atunci el nu poate fi "doar".

Dacă Dumnezeu este iubire atunci el nu poate fi destul de crud pentru a-i trimite pe păcătoși în iad. Dacă Dumnezeu este iubire atunci Dumnezeu nu poate fi legea. Un mare mistic, Sufi, a arătat o mai mare înțelegere decât Iisus când a spus "voi merge înainte fiind eu însumi. Nu voi fi atent la nici un preot sau învățător, pentru că am încredere că iubirea lui Dumnezeu îmi este de ajuns; nu pot comite un păcat care să poată fi mai mare decât iubirea sa. Deci de ce să-mi fac griji? Mâinile noastre sunt mici și păcatele noastre sunt mici. Raza noastră de acțiune este mică; cum să comitem păcate pe care iubirea lui Dumnezeu să nu le poată ierta? Dacă Dumnezeu este iubire, atunci el nu poate fi prezent în ziua judecății pentru a alege sfinții și a arunca milioanele și milioanele de oameni rămași într-un iad pentru eternitate". Învățăturile esenienilor erau exact opusul; Iisus le citează greșit. Poate nu era destul de împământat în învățăturile lor. Învățăturile lor erau "Iubirea este Dumnezeu". Este o diferență imensă. Acum Dumnezeu devine doar un atribut al lui Dumnezeu; acum Dumnezeu devine doar o calitate a imensei experiențe a iubirii. Acum Dumnezeu nu mai este o persoană ci doar o experiență a celor care au cunoscut iubirea. Acum Dumnezeu devine secundar iubirii. Și eu vă spun că esenienii aveau dreptate.

Iubirea este valoarea ultimă, înflorirea finală.

Nu există nimic dincolo de ea; de aceea nu o puteți perfecționa. De fapt, înainte de a o obține, va trebui să dispăreți. Când iubirea va fi acolo, voi nu veți mai fi acolo.

Un mare mistic din est, Kabir, are o declarație foarte semnificanta - o declarație care poate fi făcută doar de cineva care a experimentat, care a realizat, care a intrat în sanctuarul interior al realității ultime. Declarația este "am căutat adevărul, dar este ciudat să spun că, atât timp cât căutarea era acolo, adevărul nu a fost găsit. Și când adevărul a fost găsit, am privit în jur...eu eram absent. Când adevărul a fost găsit, căutătorul nu mai era; și când căutătorul era, adevărul nu era nicăieri".

Adevărul și căutătorul nu pot exista împreună. Voi și iubirea nu puteți exista împreună. Nu este posibilă o coexistență. Ori voi, ori iubirea, puteți alege. Dacă sunteți pregătiți să dispăreți, să vă topiți și să fuzionați, lăsând în urma doar o conștiință pură, iubirea va înflori. Nu o puteți perfecționa pentru că nu veți fi prezenți. Și nici nu are nevoie de perfecționare; întotdeauna vine perfectă. Dar iubirea este unul dintre acele cuvinte pe care toată lumea îl folosește și nimeni nu îl înțelege. Părinții își spun copiilor "noi va iubim" și ei sunt oamenii care își distrug copiii. Ei sunt oamenii care dau copiilor lor tot felul de prejudecăți, tot felul de superstiții moarte. Ei sunt oamenii care își împovărează copiii cu o mulțime de prostii pe care multe generații le-au cărat și care sunt transmise din tata în fiu. Nebunia continuă... devenind monstruasa. Totuși, toți părinții cred că își iubesc copiii. Dacă într-adevăr și-ar iubi copiii, nu și-ar dori ca aceștia să fie imaginea lor, pentru că ei sunt nefericiți și nimic altceva.

Care este experiența lor de viață? Mizerie pură, suferință... viața nu a fost o binecuvântare pentru ei, ci un blestem. Și totuși în continuare ei doresc ca și copiii lor să fie exact la fel ca și ei. Am fost un oaspete într-o familie. Stăteam seara în grădina lor. Soarele apunea și era o seară frumoasă, liniștită. Păsările se întorceau în copaci, și copilul mic al familiei stătea lângă mine. L-am întrebat "stii cine ești?" Și copiii sunt mult mai clari, percep mai bine decât adulții, pentru că adulții sunt stricați, corupți, poluați cu tot felul de ideologii, religii. Acel copil mic m-a privit și a spus "imi pui o întrebare foarte dificila". Am spus "ce este atât de dificil la aceasta întrebare?" El a spus "dificultatea constă în faptul că sunt singurul copil al părinților mei, și de când îmi pot aminti, oricând venea câte un oaspete, cineva îmi spunea că ochii mei arată că ai tatălui

meu, altcineva îmi spunea că nașul meu arată cu cel al mamei mele, că fața mea arată cu cea a unchiului. Deci nu știu cine sunt pentru că nimeni nu îmi spune că ceva ar semăna cu mine". Dar asta s-a întâmplat cu fiecare copil. Voi nu lăsați copilul să se experimenteze singur, și nu lăsați copilul să devină el însuși. Voi încărcăți copilul cu propriile ambiții neamplinite. Fiecare părinte dorește ca și copilul său să fie imaginea sa. Dar un copil are un destin al său; dacă el devine imaginea ta, el nu va deveni niciodată el însuși.

**Sursa: <http://caleaiubirii.blogspot.com/2011/06/cum-pot-iubi-mai-mult-osho.html>**